

El Üstünde Gömlek Eskimez

— aylinbengi · 05 Mart 2013

I

Ağlama beyhude Gülizar
El üstünde gömlek eskimez
O nazı tutan da ne zaman döneceğini bilemez

Şura keskin, öteki kıskanç
Herkes anlatığı gibi olsa
Emaresi kalmaz sana ,bana
Ne tükenen yazın, ne de soluyan kışın

Gören der ki: Dik kuyruklu yıldı atıyız
Oysa nereye niyetlensek
Kendi yolunu tüketen iç sefer sürgünleriyiz

Bir sır daha var, çözdüklerimizden başka!
Bir sevdiğin var dileği yok sende başka

Ağlama beyhude Gülizar
Bil ki eline düşen sanki cemre

II

Bu nasılda çalakalem yazılmış bir senaryo Gülizar
Her hikayede esas oğlan ve sevdiği esas kız var
Esas kızın kirpiklerine değdi mi gün ışığı
Tüm kainat canlanır
Konuştuğunda ağzından kirazlar dökülür

Güldüğünde güneş tekrar tekrar açar
İnce belli
Gül yüzlü
Nazlı mı nazlı

Esas oğlan ise bire bin katlı yağız delikanlı

Bir o kadarda sadakatli

Her biri artık birer gönüllü tutsak
Tutsaklık yörüngeyi serbest bıraktığında biter
Ak koyun, kara koyun geçit başında değil
Aşkın sonunda belli olur
Gülizar artık onlar
Yalın bir o kadar da çıplak

Nerde dürüst tertemiz uyanık insan?

Kim güzel düşünceler ardından koşan?

Gerçek oğlan ve gerçek kız artık birer tanrı
Bakışlarıyla, el üstünde oturup kendini durmadan seven

Uzun uzun solu havayı Gülizar

Esaretin başladığı noktada aşk biter ve tanrı konuşmaya başlar

III

And olsun ki yenilmez olan kadim zamana
en büyük suç aşk inancı tecavüze uğrayan insana inanmaktır

Bu ne biçim zaman: bambaşka işliyor buralarda
Herkesin kısa bir nefesi var ya
Kuşkanadını kaldırasına
Gökyüzünde kayboldu mizar
Açıldı gözlerim karanlıktan aydınlığa
Nasihatim olabilir mi Gülizar
Öylesine turlayan
Hey gidi taklavari dünyaya

IV

Gönül işleri olsa da şehla
Hayatın çitkırıldım anlarına mih
Sevdadan kaçış yok Gülizar

Ağaç ne kadar yüce olursa olsun
Dalına dokunan bir his
Kimi zaman küçük bir serçe
Kimi zaman koca bir el
mecburdur ağaç
eğlilir

Dağ ne kadar sarp olursa olsun
Toprağında mutlaka bir iz
Mecburdur toprak
çiğnenir

Önüne geçemediğimiz
Aşk ne kadar zor olursa olsun
Kalbine hiç dokunmazsa
İnsanlık elbisen üzerinden sıyrılır
Sonra çıplak kalırsın
Demedi deme Gülizar

V

Gülizar bu ne güzel dua:

Günün aydınlık olsun tatlım
Düşüne düşen gün tozu
Gecelerinde hayırlara dolsun

Ey medar-ı iftiharım
Ey ömrü baharım
Ey nazenim

Senden öncem dalda rüzgarına uyan titrek yaprak
Sonram yağmuruna kavuşan kırılğan toprak
Savur topaklaştıkça dağılayım
İzin ver ne olur
Yağmura karışan katremi
gönül bahçende cılız bir tohum gibi saklayayım

Gülizar amin desene

Yarıp geçen kızılıрмаğın kızıl dokusu
Bin tanrılı Őehre gelen Őehzadeleri bile korkutmuŐ
Serçe ayaklı kadınların kuŐkusu
Billahi derin el gömleđi giyenlerin uykusu
Vallahi ne güzel dua ,
Ah ne güzel Gülizar ,ne güzel

.